

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๒ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๔๕

ไม่เสียดายอะไรยิ่งกว่าชาติ-ศาสนา

เราดูไอ้ปุ๊กก็มันเข้าท่าแบบหนึ่งของมันนะ แปลกอยู่นะหมานี่ กิริยาเหมือนคน ตอนเช้าวานนี้เราจะไปโนน พอตีเห็นไอ้ปุ๊กก็มันห้ามไอ้หมีไม่ให้เข้าไปบ้านหลังนั้น บ้านหลังนั้นเป็นบ้านเจ้าของเขา เขาหวงเจ้าของเขา เข้าท่าดีนะ เราดู พอไอ้หมีเดินไปไอ้ปุ๊กก็จะมาตักไว้เลยไม่ให้เข้า ไอ้หมีก็รู้เรื่องนะมันก็หลบ พอหลบไปนี่เขาจะวิ่งนำหน้านะ พอไอ้หมีหันปับเขาจะมาตักทางนี้ โอ้ เข้าท่าดี ดูหมาสองตัวเมื่อวาน มันรักเจ้าของ ใครไปผ่านแถวนั้นไม่ได้ คิดดูซิไอ้หมีไปผ่านยังไม่ได้ มันตักไว้เลยไม่ให้เข้า น่าดูนะ สัตว์มันหวงเจ้าของเหมือนกัน ไอ้หยองมันเห่ามันจะกัดกระตังเรา มันอยู่ในครัวเราเดินผ่านไปนั้นไม่ได้ มันหวง เห่าว้อก ๆ ทำท่าจะกัด เราเอาไม้ตีหลงทิศไป ตั้งแต่นั้นมาไม่เห่าอีกเลย มึงไม่รู้จักพ่อมึง จะรู้จักใครวะ สัตว์ทั้งหลายเขารู้พ่อรู้แม่ มึงไม่รู้กูมึงรู้ใครวะว่า งั้น เอาไม้เรียวหวดปับแล้ววิ่งไป ตั้งแต่นั้นมามองดูจ้อไม่กล้าออกมา คงกลัวพ่อจะหวดเอาทำ อันนี้ก็แบบหนึ่งเหมือนกัน ดูไป เอ๊ แปลกอยู่สัตว์นี่

ไอ้ปุ๊กก็นี่ฉลาดแล้วหวงเจ้าของด้วย ไอ้หมีก็รู้นิสัยกันนะ ไอ้หมีก็ไม่เข้าไปยุ่ง คอยหลบเรื่อย พ่อจะฉาก อันนี้ตักปับก็หลบ หนีเลย กลับมาเลย ไม่เข้าเลย เขาก็รู้เรื่อง ไม่ถือสา กัน เรียกว่าผู้ใหญ่ไม่ถือสาเด็ก เด็กคือไอ้ปุ๊กก็ ผู้ใหญ่คือไอ้หมี เขาก็รู้เรื่องกัน เอ้อ แปลกอยู่นะ ไอ้หมีมีนิสัยดื้ออย่างหนึ่งไม่ถือสาเด็ก เด็กไล่กัดนี่หลบ ทางนี้ไล่กัด กัดทวงนั้นแหละไม่ใช่อะไร ไล่กัดไม่ให้เข้าไปนั้น หวง ไอ้หมีก็หลบ ๆ ไล่กัดเรื่อยกัดไม่ถอย ไอ้หมีก็วิ่ง ทางนั้นไล่ทางนี้ก็วิ่งใหญ่เลย เปิดมานี่เลยไอ้หมีนะ เลยไม่กลับไปอีก ถูกไอ้ปุ๊กก็ไล่กัด แล้วไม่ถือสาเดี๋ยวนะ เราดูเข้าท่าดี

เมื่อวานนี้ทองคำได้ ๑ บาท ดอลลาร์ได้ ๒๑ ดอลลาร์ ทองคำจะเอาไปคราวนี้ดูน่าจะไม่ต่ำกว่า ๔๐ กิโลมั้ง ตอนแรกกลับมาจากกรุงเทพคราวนี้ ได้ทองกลับไปกรุงเทพดูไม่ต่ำกว่า ๔๐ กิโลนะ คิดดูตั้งแต่วัดป่าแก้วมันตั้ง ๑๖ กิโล บุรีรัมย์ ๖ กิโล เอาแต่หัวใหญ่มันเศษไม่นับ สองวันก็ ๒๒ กิโลแล้วนับแต่วันแรกกลับมาจากกรุงเทพวันที่ ๒๖ เมษา จนถึงกลับไปกรุงเทพนี้ ทองอยู่กรุงเทพน่าจะไม่ต่ำกว่า ๔๐ ละครึ่ง เพราะได้เรื่อย เก็บรวมเรื่อย ๆ (เพิ่มทั้งหมด ๕๙ กิโลครึ่ง) เพิ่มทั้งหมดนะ ตั้งแต่มอบวันที่ ๑๑ เมษา แล้วใช้ไหม (ครับ ตอนน้ำมันได้ ๑๑๘ กิโลแล้วครึ่ง) เออ ๑๑๘ กิโล ๕ ตันกับ ๑๑๘ กิโล เวลานี้ เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ

เราพยายามเต็มกำลังที่จะหนุนทองคำเราให้เข้าสู่คลังหลวง เป็นที่อบอุ่นตามความหวังของเรา ความหวังและความมุ่งหมายของเราอยู่ในจุด ๑๐ ตัน ช่วยพี่น้องชาว

ไทยคราวนี้ไม่ควรจะให้ต่ำกว่า ๑๐ ตันสำหรับทองคำนะ เพื่อจะได้ร้อมลทินความเศร้า ความหมองความจะลุ่มจะจมของพวกเขา ขึ้นสู่ความมีสง่าราศีด้วยทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตัน ดอลลาร์ก็จะขึ้น ถึงระยะนั้นแล้วดอลลาร์ต้องเป็นล้านแหละ เวลานี้ก็ (๖,๘๗๐, ๐๐๐) ต่อไปมันก็จะถึง ๑๐ ล้าน อันนี้แล้วแต่มันจะวิ่งตามกันไป ทองคำเป็นจุดที่เรามุ่งหมายอย่างมากทีเดียว เราเป็นห่วงกับทองคำ ถ้าได้ตามที่เราว่าแล้วพอหายใจโล่งปอดด้วยกันทุกคนทั่วประเทศไทยเรา ถ้าบกกบางไม่ได้อย่างนั้น หายใจก็อย่างว่านั่นแหละ ไม่ค่อยเต็มปอด ๑๐ ตันนี้ถึงไม่เต็มปอดก็หายใจสบาย ๆ เรียกว่าหายใจค่อนข้างปอด ค่อนข้างปอดก็เอา

ทองคำของเล่นเมื่อไร ราคาแพง โลกยอมรับกันทั่วโลก ในโลกมนุษย์เรานี้ไม่ ว่าที่ไหนยอมรับทองคำกันทั่วโลก เพราะฉะนั้นทองคำจึงเป็นหัวใจของโลก เราก็ควรจะ ได้ทองคำมาเป็นหัวใจแห่งชาติไทยเรา เพื่อเป็นเครื่องต้านทานความตำหนิติเตียนดูถูกเหยียดหยามของโลกทั่ว ๆ ไป ด้วยทองคำที่มีหลักเกณฑ์ไว้แล้วนี้ เรายังหวังอยู่ว่าจะ ได้ ๑๐ ตัน ความหวังเรายังไม่ลดเลยนะ ยังว่าจะได้ตามความหวังอีกด้วย เวลานี้ก็เลย ครึ่ง ๕ ตัน ๑๑๘ กิโลแล้ว ยังเหลืออยู่อีกไม่ถึง ๕ ตันตามความมุ่งหมายในจุดนั้นนะ มันจะได้ไปเรื่อย ๆ แล้วค่อยได้เร็วขึ้น ๆ ความหวังของพี่น้องทั้งหลายก็เต็มตื่นขึ้นมา กำลังใจก็เต็มตื่นขึ้นมาด้วยกัน หนุนขึ้นไปเรื่อย ๆ เรารู้สึกว่าจะแน่ใจให้ได้นี้นะ ในเจตนาของเราที่ช่วยชาติคราวนี้เรามุ่งในจุดนี้ คิดว่าจะได้แหละ ส่วนดอลลาร์จะได้มาก แคะไหนมันก็ตามกันไป ๆ เวลานี้ก็ค่อนข้าง ๆ จะถึง ๑๐ ล้านแล้ว

ได้พูดกับผู้ว่าการธนาคารชาติแล้วไม่กี่วันมานี้นะ ท่านได้ชี้แจงถึงเรื่องทองคำ ดอลลาร์ ที่เป็นการหนุนชาติไทยของเรา สำคัญมาก วางั้นนะ ได้คุยกันเรียบร้อยแล้ว สักสามสี่วันมานี้มั้ง เวลาเราคุยกับผู้ว่าการธนาคารชาติใครทราบเมื่อไร ก็อย่างนั้นแล้ว ท่านเปรียบเช่นอย่างดอลลาร์ก็พลิกไปได้หลายด้าน เพื่อเป็นประโยชน์แก่ชาติของเรา ทองคำเป็นพื้นฐาน แล้วมีอะไรหนุนอยู่ในนั้นอีกนะ เวลาผู้ว่าการธนาคารชาติพูดให้ฟัง เราถึงทราบเรื่องราวที่ละเอียดล่อ ได้พูดกันชัดเจนมากวันนั้น แต่พูดเรื่องอะไรเราไม่พูดให้ฟัง ซึ่งเป็นเรื่องสำคัญ ๆ สำหรับ เรารวมไว้หมดทั่วประเทศไทยหัวใจมาอยู่กับเรา เราจะจับจุดสงวนไว้เลย พูดก็พูดปลีกย่อยเหล่านี้ ๆ ปรีกษาหารือกันเพื่อจะหนุน ชาติไทยของเราขึ้นด้วยวิธีการใด คุยกันวันนั้นนะ คุยกันอย่างละเอียดล่อมากวันนั้น เราก็อุดได้เท่านี้ พูดเกี่ยวกับเรื่องธนาคารแห่งหัวใจของเรา เรียกว่าคลังหลวงวางั้นเถอะ

ผู้ว่าการคนนี้จะละเอียดล่อมากนะ จับจุด ๆ ที่เขาทำผิดไว้เสียหายไว้ ไม่ว่าแต่ คนนี้ คนก่อนก็มี ไล่ตามหลังย้อนมาจนถึงคนที่ผ่านมา ดูละเอียดล่อมาก เขาพยายาม

แก้ไขตัดแปลงให้ดีขึ้น ๆ ส่วนที่เสียไปแล้วก็เสียไป ส่วนที่จะคัดออกมาตรงไหนที่จะเป็นประโยชน์ก็คัดออกมา ๆ เพื่อหนู ๆ ทั้งนั้น บางทีบางอย่างไปลอยอยู่เฉย ๆ ก็ไม่เกิดประโยชน์ ดึงมาเพื่อให้เกิดประโยชน์หนูกันไป ออกดอกออกผล บางอย่างไม่ออกก็มี เขาทำไว้ช่วย ๆ ว่าอย่างนี้เลยละ แบบช่วย ๆ เรามันเชื่อมาก่อนแล้ว พอว่าช่วย ๆ มันเหมือนว่าสมองเราแตกเลย

เราคิดมาพอแล้วเรื่องเหล่านี้ มันผิดที่ตรงไหน คิดไว้ตรงไหนแม่นยำ ๆ ที่เราเกริ่นไปหรือพูดเตือนไปถึงว่า ธนาคารชาติหรือว่าคลังหลวงของเรานั้นนะ ดูลักษณะพูดมันปิดไปโน้นปิดไปนี่ เหมือนกับคนหนึ่งจะเข้ามาโกยอย่างนั้น ให้ระวังให้ตื่นนะเราเตือนออกทางวิทยุด้วย ให้ระวังให้ตื่นะตรงนี้ บอกให้ระวัง ๆ อันนี้ยังเงียบ ๆ ไม่เป็นไปตามวิตก เงียบ ๆ อยู่ เป็นก็เป็นแยก ๆ ออกไปอย่างนั้นไม่เข้าจุดใหญ่ ที่เราประกาศออกมาแล้วมันจะมาลากเอาหัวดับออกมาหมดแล้ว ว่าไม่แตะ ๆ ก็จะไม่แตะอะไรมันกินหมดแล้ว วังนั้นก็ใช้ใหม่ เราถึงได้หัวนล้อมเอาไว้เลย ระวังให้ตื่นะจุดนั้น คำพูดมีลักษณะรักษาข้างนอกแล้วข้างในเอาไปกลืนไปกินนะนั่น เราว่าอย่างนี้ มันกินแอบ ๆ นั่นไม่ได้เข้าไปกินโน้น อย่างนี้มันก็รู้ว่าไง คอยเตือนอยู่เรื่อย เราไม่ได้เรียนกฎหมายบ้านเมือง แต่เรื่องของธรรมละเอียดยมันแทรกเข้าไปได้หมด กฎหมายไม่เข้าถึงธรรมเข้าถึงนี้จะว่าไง

ขอให้พี่น้องทั้งหลายได้อุตสาหะพยายามนะ หลวงตานี้เรียกว่าสุดกำลังในคราวนี้แล้ว ถ้าเลิกจากนี้แล้วก็เป็นอย่างนั้นไม่กลับมาอีกแหละ ไม่กลับมาช่วยอย่างนี้อีก แล้วก็พูดเต็มเม็ดเต็มหน่วยเลยว่า จะไม่กลับมาสู่โลกสกปรกนี้อีกต่อไป เราเคยคลุกเคล้ากันมากก็กลับแล้ว จึงมาสะดุ้งสุดตัวในคืนวันนั้น สะดุ้งเห็นโทษของตัวเองที่จมมานี้นานเท่าไร ๆ พังมาเห็น กองเกิดกองตายกองทุกข์ของเจ้าของไม่มีที่เก็บเลยของคนเดียวนี้ กองศพกองทุกข์ของเรามันท่วมท้นไปหมด เพียงคนเดียวก็พอ

แล้วพิจารณาดูโลกแต่ละราย ๆ นี่เป็นยังไง นี่ที่มันสลดสังเวช พระพุทธเจ้าถึงท้อพระทัย โถ ๆ ไม่ท้อยังงั้นมันจำขึ้นมาเลย จะไปถามใครก็มันประจักษ์อยู่ สิ่งที่ประจักษ์แล้วไม่จำเป็นต้องถามใคร นั่นละพระพุทธเจ้าตรัสรู้ธรรม ตรัสรู้ในภูมิของศาสนานะ ภูมิของสาวกก็เต็มหัวใจของสาวก ภูมิของศาสดาก็เต็มพระทัยของศาสดาทั้งสองนี้ยืนกันได้เลย ไม่มีข้อสงสัยของกันและกัน

จึงบอกว่าได้ช่วยเต็มกำลังความสามารถทุกด้านทุกทางเรา เหมือนว่าตัดครองชาติศาสนาเราไว้หมดเลยเทียวนะ เราไม่มีอะไรเสียตายยิ่งกว่าชาติ ยิ่งกว่าศาสนา ที่จะประคองหรืออุ้มชูเอาไว้ให้พี่น้องลูกหลานได้เทิดทูนกราบไหว้บูชา เป็นขวัญใจต่อไป เรามุ่งอย่างนั้น เพราะฉะนั้นเรื่องควรรุนแรงมันถึงรุนแรง รุนแรงด้วยอำนาจของใจที่มี

ต่อชาติต่อศาสนาของเรา สำหรับเราเองเราไม่มี ปล่อยเมื่อไรไปเลย แน่ะเห็นไหมล่ะ แต่เวลาอุ้มชาติอุ้มศาสนาที่อุ้มอย่างแรงทีเดียว คอขาด ๆ ไปเลย ไม่มีอะไรเสียหายเลย เพราะฉะนั้นเวลามันออก จึงมีกิริยาอาการผาดโผนโจนทะยานบ้างเป็นบางกาลเวลา ด้วยอำนาจแห่งพลังของจิตของธรรมที่มีต่อชาติต่อศาสนาของเรา มันถึงรุนแรงเป็นบางกาลบางเวลา

คนอื่นเขาไม่รู้เขาก็ตีความหมายไปนอก ๆ เราไม่มีความเสียหาย มีแต่ความเป็นมงคลที่แสดงออกเต็มเหนี่ยว ๆ ความเป็นมงคลออกจากหัวใจ ออกจากธรรมทั้งนั้นแหละ ทีนี้โลกเขาไม่รู้เขาก็ตีความหมายไปสั้วไปถ่านไปอย่างนั้นแหละ เราก็ไม่สนใจ เพราะเรื่องของเขาเป็นเรื่องของเขา เรื่องของเราเป็นเรื่องของเรา สนใจกับเขาเราก็ก้าวออกเดินไม่ได้

เรื่องธรรมของพระพุทธเจ้าใครได้เจอเข้าแล้ว เป็นอย่างนั้นด้วยกันนั้นแหละ เต็มภูมิของดวงใจแห่งผู้เป็นทั้งหลาย เต็มภูมิ ๆ ศาสดาองค์เอกเรียกว่ากระเทือนโลกธาตุ ห้วนไปหมดเลย จากนั้นก็ลดกันลงมาตามลำดับตามส่วนภูมิวิสัยวาสนา ถึงว่าศาสนาไม่มีมาง่าย ๆ นะ นาน ๆ มีมาทีหนึ่ง ๆ นี้ก็มาระยะ ๕,๐๐๐ ปีนี้ก็จะหมดไปแล้ว ที่พระพุทธเจ้าทรงเล็งญาณตรงไหนไม่ได้ผิดนะ เรียกว่า เอกนามก็ คือหนึ่งไม่มีสอง ถ้างัดได้เล็งดูแล้วเป็นอย่างนั้นทั้งนั้น ๆ เป็นอื่นไปไม่ได้เลย นี่ท่านก็เล็งญาณดูแล้วเรื่องของท่านก็แค่ ๕,๐๐๐ ปีหมด วิสัยวาสนาของสัตว์โลกหมด กิเลสกลิ่นละที่นี้กลิ่นเรื่อยไปเลย ไม่มีคำว่าบาปว่าบุญ นรกสวรรค์ ไม่มีความเชื่อในจิตใจเลย แต่สิ่งที่หมุนลงตัว ๆ คือกิเลส ความโลภ ความโกรธ ราคะตัณหา รุนแรงไปตาม ๆ กัน ซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นไฟเผาโลกทั้งนั้นแหละเหล่านี้ เเผาเรื่อยไปเลย

ศาสนามาแต่ละครั้งเหมือนกับมาเป็นน้ำดับไฟ นี้ก็พระศรีอารยเมตไตรยจะมาเร็ว ๆ เมื่อไร ถึงกาลเวลาท่านก็มาตามจังหวะแห่งความพอดีของธรรมท่าน ไม่ได้มาแบบโลดเต้นแผ่นกระโดด มาด้วยความพอเหมาะพอดี นี้ก็เป็นวาระสุดท้ายในภัทร์กัปนี้มีพระพุทธเจ้ามาตรัสรู้ ๕ พระองค์ บางกัปองค์เดียวก็มี ๒ องค์ก็มี ๓ องค์ก็มี ถ้าเป็นภัทร์กัปแล้วเรียกว่าพระพุทธเจ้ามาตรัสรู้มากกว่าเพื่อน ภัทร์กัป แปลว่ากัปที่เจริญรุ่งเรืองมาก มีพระพุทธเจ้ามาตรัสรู้ แน่ะ เจริญด้วยพระพุทธเจ้ามาตรัสรู้แน่ นอกนั้นโลกก็มีอยู่ยังไม่บอกว่าเจริญนะ ถ้าพระพุทธเจ้ามาตรัสรู้มีมากมีน้อยก็เรียกว่าภัทร์กัปนั้น เจริญ เจริญด้วยศีลด้วยธรรม สัตว์โลกทั้งหลายได้รับความสงบร่มเย็น

ถ้าไม่มีศาสนาเลยสัตว์โลกนี้เหมือนปลาอยู่ในหม้อแกงนั้นแหละ ใส่หม้อแกงปลามันตายแล้ว แต่หม้อแกงที่ต้มสัตว์โลกไม่ตาย ทนทุกข์ทรมานอยู่ในหม้อแกงนั้นซี ลำบากมากนะไม่ใช่ธรรมดา ให้พากันตั้งอกตั้งใจปฏิบัตินะ เราก็ดอนสุดขีดแล้ว มา

คราวนี้ก็ไม่ได้นึกว่าจะสอนโลกขนาดนี้ สอนเต็มเม็ดเต็มหน่วย เฉพาะที่ออกนำพี่น้องชาวไทยเป็นเวลาร่วม ๕ ปีมาแล้ว ดูจะเป็น ๕ ปีแล้ว เริ่มแต่เดือนมกรา มา เมษา ถึงประกาศว่าเป็นผู้นำ นี่มันก่อนหน้านั้นแล้ว มันก็ปีแล้วนี่ ๔ ปีมาแล้วนะ มกรานี้ก็เป็น ๕ ปีเต็ม เป็นยังไง นี่ละช่วยโลกช่วยเต็มกำลังความสามารถทุกด้านทุกทาง

โรงพยาบาลก็มาสามโรงสี่โรงทุกวัน เราก็เห็นใจโรงพยาบาลทั้งหลาย มากมากเท่าไรแทนที่เราจะอ่อนใจ หรืออดทนระอาใจกลับไม่เป็นนะ ประหนึ่งว่าโบกมือให้มา ท่านเหล่านี้ไม่จำเป็นไม่มาหาเรา เป็นอย่างนั้นนะ ไม่ว่าใกล้ว่าไกล ถ้าพอญาติได้แล้วจะไม่มา นี่ก็เห็นว่าการมาอย่างนี้ดีกว่าการญาติโดยลำพังตนเอง จึงต้องมา เพราะฉะนั้นทางนี้จึงเตรียมไว้อย่างพร้อมมูลเต็มเอี้ยด ๆ ในโกดังนี้เป็นประจำเลย ทุกวันนี้รู้สึกว่าการมาของโรงพยาบาลจะมากขึ้นโดยลำดับ ไม่ค่อยขาดวันหนึ่ง ๆ วันละสองโรงสามโรงสี่โรง ระยะนี้สองสามสี่โรง สูงกว่านั้นก็มีย่อย ห่าง ๆ มา อันนี้ไม่ห่าง เป็นประจำ ๆ แม้แต่วันเสาร์วันอาทิตย์ยังไม่ขาดนะ ยังมาอยู่ วันธรรมดาดูว่าไม่เห็นขาด มาเรื่อย ๆ

นี่แหละเราช่วย สงสารคนไข้ เขาเอาไปนี่ก็ไปเลี้ยงคนไข้ คนไข้อยู่ในโรงพยาบาล คนไข้ในคนไข้นอก คนไข้ในไม่ใช่หรือที่ต้องได้รับเลี้ยงกัน คนไข้นอกเขาออกมาแล้วเขาไป คนไข้ในหมายถึงพวกที่เจ็บไข้ได้ป่วยนอนอยู่กับโรงพยาบาล ต้องดูแลรักษาเขาด้วยอาหารการกิน เหล่านี้เป็นพื้นฐาน ส่วนหยุดยาก็เป็นอีกประเภทหนึ่ง ส่วนอาหารนี้ต้องช่วยเป็นประจำ ๆ เขาจึงจำเป็นมานี้ มาให้พอดีเต็มคันรถ รถโรงพยาบาลนี้ เรากะให้พอดีจำนวนเท่านั้นเสมอกันหมดเลย เราสั่งไว้เรียบร้อยเคลื่อนไม่ได้ นะ ถ้าเราพูดอะไรแล้วเคลื่อนไม่ได้ นอกจากมันสุดวิสัย ถ้ามาบอกเรื่องราวแล้วก็ผ่านไป เพราะมีเหตุผลแล้ว ธรรมดาแล้วไม่ได้ เราอยู่ไม่อยู่ไม่สำคัญ ปฏิบัติอย่างนั้นปฏิบัติต่อตัวเองก็อย่างนั้น ยิ่งต่อตัวเองด้วยแล้วยิ่งเด็ดขาดนะ ไม่มีข้ออนุโลมกันเลย ต่อจากนั้นต่อภายนอกก็ค่อยลดลง แต่ลวดลายแห่งความเด็ดขาดยังมีอยู่ในนั้น ๆ ตลอดมา

ได้นี้ไปแล้วก็จะค่อยเป็นผาสุกไปหลายวัน กว่าจะหมดก็หลายวัน ทางนั้นมาทางนี้มา ช่วยกันไปอย่างนั้นแหละจะทำไฉน ถ้าเราช่วยไม่ได้แล้ว ใครจะช่วยได้ เขาก็หวังพึ่งเราซึ่งควรจะพอพึ่งได้ เพราะฉะนั้นเราจึงต้องชวนขวย หามาเป็นประจำ ๆ เราไม่เคยคิดถึงเรื่องว่าหมดแล้วยังว่าสิ้นไปมากน้อยไม่เคยคิด มีแต่ให้มาแล้วก็ส่งจ่ายไปเรื่อย ๆ อย่างนั้น ถ้าเราไปคิดกลัวหมดกลัวยังเราทำไม่ได้ นะ สิ่งเหล่านี้เราไม่คิดเลย มีแต่เปิดโล่งไว้เลย มากี่ให้ไป ๆ ส่วนโรงพยาบาลพิเศษก็คือโรงพยาบาลที่อยู่ห่างไกล นี่เราก็ส่งไปแล้ว โรงพยาบาลห่างไกลมีโรงไหนบ้าง ๆ อันนั้นให้เพิ่มเป็นเศษอีกอย่างละเท่านั้น ๆ บอกไว้เรียบร้อย เวลานี้ก็มีอยู่ ๓ จังหวัด ชัยภูมิมีสองโรง อุบลฯ ก็มีสองโรงที่ให้

พิเศษ ส่วนอุตรดิตถ์นั้นให้หมดเลย นับแต่โรงพยาบาลใหญ่ในจังหวัดมา อำเภอไหนก็ตามมา เราจะให้เป็นพิเศษด้วยกันทุกโรงเลย เพราะไกล

เมื่อวานนี้ก็ไปกราบพิพิธภัณฑลหวงปู่ผืน ซึ่งจะพูดว่าเป็นรอยมือเราก็คงได้ เพราะเราเป็นประธาน พิพิธภัณฑลหวงปู่ผืน ๓ ปี ปีที่ ๔ ถึงขึ้นได้นะ คือพอท่านล่องไปแล้ว เขาก็ประชุมกันที่จะสร้างเจดีย์ท่าน แล้วก็รวมฝั่งเข้ามาเลย มาหาเราคนเดียว ให้เราเป็นประธาน เราบอกไม่รับ ผ่านพิพิธภัณฑลพ่อแม่ครูจารย์มันแล้วก็เหนื่อยเต็มที่แล้ว ยิ่งแก่ไปทุกวันให้พากันพิจารณาเองเถอะ เราไม่รับเราก็คงปิดเลย ที่นี้เขาก็ประชุมกันเลือกใครเป็นหัวหน้า หัวหน้าก็ทะเลาะกันเรื่อย เอาองค์ไหนมาเป็นหัวหน้า หัวหน้าก็หมายถึงพระเป็นส่วนใหญ่ เอาองค์ไหนมาก็มาพืดมาเหวียงกัน กัดกันล้มไป เอาองค์นี้มา เอาองค์นั้นคนนั้นเห็นดี คนนี้ไม่เห็นดีก็พืดกันอีก สุดท้ายถึงสามปีเต็มประชุมลดลงเรื่อย ๆ ปีที่สี่นี้เข้าประชุมมี ๕-๖ คน โอ้ย สุดสิ้นแล้วที่นี้ นั่นจะเอากันใหญ่ละนะ หมดหวังแล้วนะนี้เป็นอันว่าหมดหวังแล้ว ไม่มีทางทำไง เลยรวมหัวกันอีก

คราวนี้ประชุมใหญ่จริง ๆ อย่างไม่เราก็คงไปหมดแล้ว ๆ ท่านอาจารย์มหาบัวท่านก็ปิดแล้ว ท่านปิดแล้วก็เท่ากับปิดเจดีย์นี้ไปพร้อมกันเลย ต้องไปหาท่านอีก ไปขอความเมตตาจากท่านอีก เล่าเหตุผลกลไกให้ท่านฟัง ท่านคงจะมีเมตตาช่วย รวมกันทั้งผู้ว่าฯ ทั้งผู้กำกับฯ วรราชการต่าง ๆ พ่อค้าประชาชน ศรัทธาทิ้งหลายรวมหัวกันประชุม ใครก็เป็นเสียงเดียวกันหมด เราจะย้อนกลับไปฟังบารมี เขาก็พูดอย่างนั้นเอง ฟังบารมีหลวงตาบัวอีก ถ้าไม่ใช่หลวงตาบัวยังงี้ต้องล้มเหลวดังที่เห็นนี้แล้ว นี่ใครเห็นด้วยไหม ๆ เราไปพร้อมกันนะไปคราวนี้ ไปขอร้องท่านให้ท่านมาช่วย เพราะฉะนั้นเวลาตกลงกันเรียบร้อยแล้ว ต่างคนต่างเห็นพ้องต้องกันวางั้นเถอะ แบบเดียวกันหมด ยกทัพกันมาหาเรา

ผู้ว่าฯ ผู้กำกับฯ วรราชการต่าง ๆ มา พ่อค้าประชาชน มากี่มารวมกันใหญ่ มาขอร้องแบบสุด ๆ ลิ่น ๆ ไม่มีทางไปแล้วมีทางเดียว ถ้าหากว่าท่านอาจารย์ปิดเสียเท่านี้ก็ เป็นอันว่าปิดเรื่องเจดีย์ของหลวงปู่ผืนไปโดยสิ้นเชิง ที่นี้เราก็คงปิดท่านได้ลงค้อยังงี้ใช้ไหมละ เรากับท่านมีความเคารพกันมาเท่าไรแล้ว เราเคารพท่านรักท่านด้วยนะ ท่านอาจารย์ผืนเราทั้งเคารพทั้งรักด้วย นิสัยท่านสวยงามมาก แต่ส่วนมากมีแต่เราเป็นผู้โจมตีท่าน แต่ท่านก็ดีนะ โจมตีที่ไรท่านยอมรับนะ ท่านไม่เห็นค้านเรา โจมตีก็โจมตีด้วยเหตุผลใช้ไหมละ พอฟาดเข้าไปแล้วค้อยังงี้เสียงท่านท่านจะว่ายังไง ท่านก็มาแบบเราเนาะ เราก็คงเพิ่มความรัก อ้อ.ท่านเป็นธรรมจริง ๆ นี่ละเรื่องถึงได้รับนะ มันจำเป็นจำใจ

เงินทองว่าไงไม่มี เงินทองมันไม่ยาก เขาขึ้นทันทีพร้อมกันเลยนะ ไร่เรื่องเงินเรื่องทองไม่ยาก ยากแต่ประธานนี้แหละ ถ้าได้ประธานมาแล้วเงินทองจะไหลมาเองเขา

ว่าอย่างนี้ ถ้าไม่ได้ประธานอะไรก็ไม่มีความหมาย นี่ตกลมาถึงสี่ปีแล้ว มันหมดหวังต้องวิ่งมาหาท่านให้ท่านเมตตา ถ้าท่านไม่เมตตาแล้วก็หมดหวังจริง ๆ ร้อยเปอร์เซ็นต์ไปเลย แล้วขายหน้า ลูกศิษย์ลูกหากราบไหว้ครูบาอาจารย์มาตั้งแต่ไหนแต่ไรมา ถึงวันมรณภาพแล้วปิดท่านลงเหวว่านั่นนะ ปิดลงเหวก็คือว่าไม่ก่อเจตีย์ไว้กราบไหว้ต่อไปนั่นเอง แล้วมันเป็นไปไม่ได้ขายหน้าหมดเลย เหตุผลมีเพียงพอแล้วเราค่อยตกลงรับ เรื่องเป็นอย่างนั้นนะ รับก็รับด้วยความผิดเคือง มันหากจำเป็นต้องรับ เพราะรับนี้เรื่องก็เข้าถึงทางเมืองใหญ่ทางกรุงเทพเรา ทางนั้นก็โทรมา ๆ เราก็บอกว่าเรายอมรับแล้วด้วยความจำเป็นอย่างนี้ จากนั้นก็พริบเลย

เพราะฉะนั้นมันถึงขึ้นอย่างรวดเร็ว ขึ้นผิงผิง ๆ เงินไม่มีก็ตาม พุดกับบริษัทเนาวรัตน์ที่มาสร้าง เขาก็ยืนยันอีกเหมือนกันว่า ถ้าหลวงตาไม่มีเงินเขาจะไม่เอาเลย หลวงตาเป็นประธานแล้วพอใจแล้ว เขาไปอย่างนั้นอีกนะ หลวงตาไม่มีเงินให้ก็ไม่เอาสักสตางค์ คือเราบอกว่าเราไม่มีเงินให้ละ นี่มันจำเป็นเขาก็มายกเราให้เป็นประธาน เงินไม่มีสักสตางค์ทำยังไง ครั้นเวลาทำแล้วไม่มีเงินให้หลวงตาจะต้องติดคุกแหละ เราว่าจั้น โอ้ย.ถ้าหลวงตาได้ติดคุกแล้วสตางค์หนึ่งพวกผมไม่เอาแหละ ขอท่านอาจารย์อยู่สบาย ๆ พวกผมจะทำเต็มกำลังความสามารถ พอใจแล้วที่ได้ท่านอาจารย์มาเป็นประธาน ขึ้นอย่างนี้เลย ไอ้เรื่องเงินไม่มีปัญหาอะไรแหละ ว่าจั้นเลย แล้วก็เป็จริง ๆ พอรับเท่านั้นมันก็มาช่งนั้นช่งนี้ เงินก็ไหลเข้ามา ๆ สุดท้าย กรรมแก้กรรมมันก็แปลกอยู่นะ คือเราบอกแบบสุดสิ้นเลย ถ้าหากว่าสร้างเจตีย์เสร็จเรียบร้อยทั้งหลังแล้วไม่มีเงินให้แล้วเราจะก้าวเข้าคุกเอง ไม่ให้ใครมาจับเรา เราว่าอย่างนี้ เพราะเราเป็นประธานรับผิดชอบทุกอย่างแล้ว

โอ้ย.ถ้าลงท่านอาจารย์จะต้องไปติดคุก พวกกระผมไม่เอาสักสตางค์หนึ่งเลย แต่จะสร้างให้โดยสมบูรณ์ ขอให้ท่านอาจารย์อยู่อย่างเย็นใจเถอะ ว่าอย่างนั้น อ้าว.ถ้าอย่างนั้นก็เอาเลย ทางนั้นเขาก็สร้างอย่างเย็นใจ เราก็อยู่อย่างเย็นใจมา ที่นี้อยู่ ๆ มันก็แปลกเหมือนกัน มันกรรมแก้กรรม พอดีสร้างไปถึงกลางคัน ปูนหมดตลาดไม่มีเหลือเลย เขาก็ไม่ได้ทำงานชิ ปูนหมดจริง ๆ หาอะไรไม่ได้ หัวหนักวิ่งมาหาเรา นี่ละตอนมันแก้กันนะ ทำไงท่านอาจารย์เวลานี้อุ่นขาดตลาดแล้ว คนงานหยุดมานานแล้ว ไม่ได้ทำงานเวลานี้ กลัวเขาจะปรับ เลยสัญญาไปเขาจะปรับ

ทางนี้ก็ขึ้นทันที เออ.ใครจะปรับก็ปรับเถอะถ้าประธานไม่ปรับเสียองค์เดียว ใครจะปรับไม่ได้ เอ้า.สร้างให้สบาย มันเลยเถิดไม่เลยเถิดตาใครก็เห็นด้วยกัน ใครแกล้งกันเมื่อไรวะ ปูนขาดตลาดก็เห็นอยู่นี้ มันทำไม่ได้ก็เห็นกันอยู่นี้ เมื่อมีมาเท่าไร เอ้า.ทำไปเลย ถึงไหนถึงกัน มันก็เลยสัญญานั้นแหละ แต่ไม่เคยมีใครมาถามเลยสัญญา

ก็เราพูดว่าเราไม่ปรับเสียอย่างเดียวใครจะปรับ มันจะไปไหนก็ให้มันไป ตาเห็นอยู่ด้วยกันทุกคน ใครแก้งกันเมื่อไรวะ สุดท้ายก็เสร็จเรียบร้อย ทางสัญญาที่ผ่านเรียกว่าเลยสัญญาไปแล้ว ก็ไม่ได้ทำงานตั้งเดือนกว่าโน้นนะ เดือนกว่ามันของง่ายเมื่อไรขาดงาน

ที่น้ำมันก็เลยสัญญาไป ก็เลยไม่พูดถึง เราก็ไม่พูดถึง ไม่ต้องยุ่งมันสัญญาสัญญาเอาเจดีย์เป็นประธาน เป็นสักขีพยานก็แล้วกัน พอเสร็จแล้วผ่านไปเลย เวลาเราถามมาเป็นยังไงมันเลยสัญญา โอ้ย.เลยไปไกลเขาวา เลยไปมากเขาวา เลยช่างหัวมัน นั่นละเรื่องราวมัน เหมือนว่ากรรมแก้กรรม เราจะไปติดคุกทางโน้นก็ดึงเอาไว้ อันนี้ทางโน้นเขาจะปรับสัญญาทางนี้ก็ดึงเอาไว้ มันเลยพร้อมกันดีอยู่นะ กรรมแก้กรรม เอาละวันนี้เท่านั้นละนะ ไม่พูดอะไรมาก

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ท้นต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet
www.luangta.com